การศึกษาผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม

A Study of Entrepreneurial Competency Impact in the New Normal Era for Creating High Competitive Advantages in order to Create New Knowledge for Tourism Community Enterprises, Koh Lad E - Tan, Nakhon Pathom

นิธินพ ทองวาสนาส่ง[1]
Nitinop Tongwassanasong[1]

Received: 9 September 2022 **Revised**: 23 February 2023 **Accepted**: 7 March 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐม จำนวน 227 ราย เก็บข้อมูลโดยวิธีการใช้แบบสอบถาม โดยข้อมูลถูกวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 11 ปี และประกอบกิจการในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการผลิตพืช โดยปัจจัยของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวมในเชิงเส้นตรงมากที่สุด (b_{BS} = 0.487) เมื่อนำผลลัพธ์จากการศึกษาที่ได้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาศักยภาพของวิสาหกิจชุมชน จึงสามารถสรุปได้ว่า วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น ควรมีการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมของธุรกิจ วิธีการบริหารจัดการภายในวิสาหกิจชุมชน การวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของวิสาหกิจชุมชน การวิเคราะห์องค์ประกอบธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน รูปแบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่นในยุคโควิด - 19 และการยกระดับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่นอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ศักยภาพผู้ประกอบการ, ยุคความปกติใหม่, การสร้างความได้เปรียบ

[1] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

[1] Lecturer of Management Department, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

* Corresponding author e-Mail: nitinop.ton@rmutr.ac.th

Abstract

This research aims to study the factors of entrepreneurial competency impact in the New Normal Era affecting the competitive advantage of community enterprise entrepreneurs in Nakhon Pathom Province. The samples were 227 representatives from community enterprise entrepreneurs in Nakhon Pathom Province. Data were collected by using a questionnaire. The data were analyzed by statistical package program and descriptive statistics such as percentage, mean and standard deviation.

The results showed that most of the respondents were female, aged between 36 - 45 years old, education being at the high school level / vocational certificate, a period of more than 11 years in business, and ran community enterprises in the field of agricultural production. Factors of entrepreneurial potential in the New Normal Era had the most positive effect on building overall competitive advantage in a linear way (b_{BS} = 0.487). When the results were used to create new knowledge to develop the potential of community enterprises, it can be concluded that Koh Lat E Tan tourism community enterprises should study the business environments. management methods within community enterprises, an analysis of the target customers of community enterprises, an analysis of business components of community enterprises, a tourism management model of Koh Lad E Tan tourism community enterprise in the COVID - 19 Era and upgrading the tourism community enterprises on Koh Lad E tan to be operated sustainably.

Keywords: Entrepreneurship competency, new normal era, competitive advantage

บทนำ

จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวจะมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรม มีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเกิดการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรมประเพณีของแต่ละพื้นที่ได้เป็นอย่างดี (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2557) โดยรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวนับเป็นรายได้หลักอีกส่วนหนึ่งของจังหวัดนครปฐม สาเหตุอันเนื่องมาจากระยะทางที่อยู่ใกล้ตัวเมืองกรุงเทพมหานคร สามารถเดินทางไปกลับหรือท่องเที่ยวในภายในวันเดียว (one day trip) ได้ จึงส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวจากสถานที่ต่างๆ ที่มีเวลาในการท่องเที่ยวจำกัดและต้องการความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวหันมานิยมใช้บริการท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมเป็นอย่างมาก ซึ่งพื้นที่บริเวณเกาะลัดอีแท่นนับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความผสมผสานกับวิถีชีวิตชุมชนที่มีความโดดเด่นแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลไร่ขิง ตำบลบางเตย ตำบลทรงคนอง และตำบลท่าตลาด มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำท่าจีน มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ เหมาะแก่การทำสวนผลไม้

และพืชไร่ มีทรัพยากรน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร

ในปัจจุบันเกาะลัดอีแท่นได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ในการเร่งผลักดันให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม โดยข้อมูลจำนวนของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในเกาะลัดอีแท่น มีแนวโน้มลดลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและผสมผสานวิถีชีวิตชุมชนของเกาะลัดอีแท่นยังประสบปัญหาในหลายด้านที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ ตัวอย่าง เช่น การขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในธุรกิจ การได้รับผลกระทบจากปัญหาการแพร่ระบาดไวรัสโควิด 19 จนส่งผลให้การประกอบกิจการของธุรกิจบางประเภทหยุดชะงักหรือชะลอตัวลงและยังส่งกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นจำนวนมากจนรายได้จากการท่องเที่ยวและการส่งออกซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศหายไปอย่างฉับพลัน ซึ่งรายได้ดังกล่าวเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 16 ของ GDP ในปี 2562 (ศูนย์วิจัยกรุงไทย, 2563) รวมถึงข้อมูลจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2564) ได้คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยในช่วงปี 2564 อาจจะมีจำนวนเพียง 150,000 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่าเป้าหมายเดิมที่คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 250,000 - 650,000 คน นอกเหนือจากปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในปัจจุบันเกาะลัดอีแท่นยังได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากการขยายตัวของผังเมืองในพื้นที่จังหวัดนครปฐมและเขตปริมณฑลที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมา จนส่งผลให้เกิดน้ำท่วมขังจากการปิดกั้นเส้นทางระบายน้ำของสิ่งปลูกสร้างใหม่ที่เกิดขึ้นบริเวณรอบเกาะลัดอีแท่น และสร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางเกษตรของกลุ่มเกษตรกรในชุมชนบริเวณเกาะลัดอีแท่น ดังประโยคที่คนในชุมชนได้กล่าวว่า “ปลูก 7 ปี ตายภายใน 1 เดือน” (เอกวิทย์ นวเศรษฐ, 2564) ซึ่งปัญหาดังกล่าวนับเป็นความท้าทายสำคัญมากในยุคความปกติใหม่ หรือ New Normal ที่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่นจะต้องเร่งปรับตัวในการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจตนเองเพื่อสร้างความอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจภายใต้ปัจจัยที่ส่งผลต่ออุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงกำหนดแนวทางในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายหรือทิศทางที่กำหนดไว้จำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และทักษะของผู้ประกอบการที่อาศัยหลักการบริหารจัดการในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารจัดการด้านการผลิต การบริหารจัดการด้านการเงิน การบริหารจัดการด้านการตลาด และการบริหารจัดการด้านองค์การ รวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อผลักดันให้การท่องเที่ยวของชุมชนเกิดความเข้มแข็ง (ภัทราพร จันตะนี, 2554) ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการสร้างแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนเกาะลัดอีแท่น ด้วยวิธีการสร้างองค์ความรู้ด้านการประกอบธุรกิจใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว เกาะลัดอีแท่นที่มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในยุคความปกติใหม่หรือที่เรียกว่ายุค New Normal จะมีบทบาทสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจเข้ามาใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยวและสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดนครปฐมมากขึ้น

จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลกระทบของศักยภาพ

ผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ รวมถึงข้อมูลปัจจัยในการสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน เพื่อนำมาวิเคราะห์ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม รวมถึงกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอื่นๆ ที่มีความสนใจในการพัฒนาศักยภาพธุรกิจให้สามารถปรับตัวและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในยุคความปกติใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐม

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยให้ตัวแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น และผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น (ตำบลไร่ขิง) เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีการกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวแทนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐม ที่มีการจดทะเบียนจากกองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2565) จำนวน 523 ราย ประกอบด้วย กลุ่มการผลิตสินค้า จำนวน 465 ราย และกลุ่มการให้บริการ จำนวน 58 ราย ดังนั้นจากการคำนวณตามแนวคิดของ Taro Yamane จึงสามารถกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ได้ทั้งหมด 227 ตัวอย่าง และมีการสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นแบบกำหนดโควตา เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ได้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินธุรกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม โดยมีแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ (ได้จากการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการศึกษาถึงผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัด อีแท่น จังหวัดนครปฐม) และข้อมูลทุติยภูมิ (ได้จากการศึกษาค้นคว้ารวบรวมงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสาร สัมมนา สถิติในรายงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนที่มีความเกี่ยวข้อง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaire) โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 227 ตัวอย่าง (ประกอบด้วย กลุ่มการผลิตสินค้าจำนวน 206 ตัวอย่าง และกลุ่มการให้บริการจำนวน 21 ตัวอย่าง) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยทำการหาความเที่ยงตรงจากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of consistency: IOC) ได้เท่ากับ 0.92 และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขแล้วทำการ Try out จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (cronbach) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยผลกระทบด้านศักยภาพของผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยการสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์วิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามหลักระดับคุณภาพ 5 ระดับ ของ Likert Rating Scales จากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ราย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (index of consistency: IOC) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์, 2527) นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคลองได้คะแนนระหว่าง 0.00 - 1.00 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะในข้อที่ได้คะแนน IOC น้อยกว่า 0.80 จากแบบสอบถามทั้งหมด รวมถึงผ่านกระบวนการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคนจากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (จว. 121/2565) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ

1) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2) สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression analysis) เพื่อหาปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (multiple linear regression analysis) กำหนดตัวแปรตามสมการต่อไปนี้ (มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ, 2553)

$$Y_i = \beta_o + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \beta_k \beta_{ki} + \varepsilon_i$$

เมื่อ

Y_i = การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ได้แก่ ความได้เปรียบจากการเป็นผู้เข้าตลาดแรก ความได้เปรียบในการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่โดดเด่นกว่าคู่แข่งขัน

ความได้เปรียบทางการสร้างห่วงโซ่คุณค่าหรือระบบธุรกิจ ความได้เปรียบของแหล่งทรัพยากร ความได้เปรียบในเรื่องพันธมิตร และความได้เปรียบในการประหยัดต้นทุนในการผลิต

X_1 = ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ด้านการรับรู้โอกาส

X_2 = ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ด้านการเริ่มต้นธุรกิจใหม่

X_3 = ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ด้านการสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต

X_4 = ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ด้านการเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน

β_o = ค่าที่ตัดแกน Y ของสมการเส้นตรง (เมื่อ X_i ทุกค่าเป็น 0)

β_j = ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยบางส่วน

ε_i = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ i

k = จำนวนตัวแปรอิสระ

n = ขนาดตัวอย่างทั้งหมด

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ Multicollinearity Test พบว่าค่าผลลัพธ์ของความผิดปกติของแปรอิสระและตัวแปรตาม รวมถึงปัญหาค่าที่มีอิทธิพลต่อตัวแบบ Influential อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ (พรสิน สุภวาลย์, 2555)

ผลการศึกษา

จากการศึกษาผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน จากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครปฐมที่มีการจดทะเบียนจากกองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน จำนวน 227 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สามารถสรุปผลเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) ด้านข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.42) มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี (จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 35.68) มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. (จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60) มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 11 ปี (จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 38.32) และประกอบกิจการในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้านการผลิตพืช (จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 28.63)

2) ด้านปัจจัยผลกระทบด้านศักยภาพของผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยผลกระทบด้านศักยภาพของผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.556 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.088) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการรับรู้โอกาส อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.626 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.229) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การประเมินสภาพแวดล้อมในด้านการเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.974 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.161)

ลำดับที่ 2 ด้านการเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.572 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.072) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทางธุรกิจด้านการตลาดเพื่อประเมินผลตอบแทนจาก

การลงทุน (ค่าเฉลี่ย 4.903 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.296)

ลำดับที่ 3 ด้านการสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.544 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.041) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การวางแผนกำหนดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์การอย่างเป็นระบบ (ค่าเฉลี่ย 4.793 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.406)

ลำดับที่ 4 ด้านการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.481 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.052) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ที่มีการมุ่งเน้นการแก้ปัญหาเพื่อหาทางออก (solutions) ให้กับลูกค้าเป้าหมาย (ค่าเฉลี่ย 4.762 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.427)

3) ด้านปัจจัยการสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยการสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.513 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.017) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านแหล่งทรัพยากร อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.672 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.071) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ทำเลที่ตั้งที่มีความได้เปรียบในด้านระบบสาธารณูปโภคที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.855 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.353)

ลำดับที่ 2 ด้านการประหยัดต้นทุนในการผลิต อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.619 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.026) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายเพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของต้นทุนในการผลิต (ค่าเฉลี่ย 4.744 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.437)

ลำดับที่ 3 ด้านการเป็นผู้เข้าตลาดรายแรก อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.537 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.046) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการของวิสาหกิจชุมชนที่น่าสนใจ (storytelling) และมีความแปลกใหม่เพื่อสร้างความโดดเด่นเหนือคู่แข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.819 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.386)

ลำดับที่ 4 ด้านการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่โดดเด่นกว่าคู่แข่งขัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.487 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.041) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การนำเสนอรูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์หรือบริการ (basic product) ที่มีลักษณะทางกายภาพหรือรูปลักษณ์ภายนอก (ตัวอย่างเช่น คุณภาพ รูปร่าง หีบห่อ ตราสินค้า) โดดเด่นกว่าคู่แข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.797 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.403)

ลำดับที่ 5 ด้านการสร้างห่วงโซ่คุณค่าหรือระบบธุรกิจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.428 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.028) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีกระบวนการในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย 4.736 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.442)

ลำดับที่ 6 ด้านพันธมิตร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.337 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.032) โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การสร้างความสัมพันธ์กับคนภายในชุมชนเพื่อสร้างความได้เปรียบจากการแข่งขัน (ค่าเฉลี่ย 4.692 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.463)

โดยผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน สามารถกำหนดให้สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรดังนี้

PO = การรับรู้โอกาส

SN = การเริ่มต้นธุรกิจใหม่

BS = การสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต

RR = การเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน

OA = ความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านโดยรวม

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ตัวแปร	b_j	t	p - value
ค่าคงที่	0.343	2.029	0.003**
PO	0.355	2.915	0.008**
SN	0.452	2.281	0.004**
BS	0.487	3.988	0.000**
RR	0.378	3.223	0.004**

$R = 0.377$; $R^2 = 0.539$; SEE = 0.381;
$F = 110.212$; p - value = 0.000**

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 พบว่า มีค่า R^2 เท่ากับ 0.539 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ได้ร้อยละ 53.9 โดยการสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวมในเชิงเส้นตรงมากที่สุด (b_{BS} = 0.487) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 รองลงมาคือการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวม (b_{SN} = 0.452) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และการเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวม (b_{RR} = 0.378) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนการรับรู้โอกาส มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยรวม (b_{PO} = 0.355) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งสามารถแสดงสมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวมได้ดังสมการ

$$\widehat{OA} = 0.343^{**} + 0.355^{**}\,PO + 0.452^{**}\,SN + 0.487^{**}\,BS + 0.378^{**}\,RR$$

อภิปรายผล

ศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ที่มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันสามารถอธิบายความผันแปรของการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ได้ร้อยละ 53.9 โดยการสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต มีผลทางบวกต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยรวมในเชิงเส้นตรงมากที่สุด รองลงมาคือ การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ การเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน และการรับรู้โอกาส ตามลำดับโดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) การสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันมากที่สุด โดยปัจจัยส่วนหนึ่งอันเนื่องมาจาก วิสาหกิจชุมชนมีการวางแผนกำหนดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์การอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคม์เดชเดชา ปานท่าไข และ ชญาภัทร์ กี่อาริโย (2561) ที่กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน โดยมีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานอย่างชัดเจนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งมีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้โดยเน้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน กำหนดเป้า หมายและทิศทางของกลุ่มรวมทั้งมีส่วนร่วมในด้านการจัดสรรรายได้และผลประโยชน์ของกลุ่มเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมและเข้าใจร่วมกัน ดังนั้นการวางแผนกำหนดงบประมาณที่มีประสิทธิภาพจะต้องมาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่เกิดทักษะความเข้าใจในพื้นฐานการบัญชีจนสามารถถ่ายทอดให้เห็นถึงความจำเป็นในการใช้จ่ายตลอดจนรายได้ที่จะเกิดขึ้นภายในอนาคต ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของ Promsaka Na Sakolnakorn (2011) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่มีวิสัยทัศน์จะต้องกำหนดนโยบายการจัดการทางด้านการเงินลงในแผนธุรกิจขององค์การอย่างเข้มงวด และต้องมีการใช้ทรัพยากรทางการเงินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2) การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยปัจจัยส่วนหนึ่งอันเนื่องมาจากวิสาหกิจชุมชนมีการมุ่งเน้นการแก้ปัญหาเพื่อหาทางออก (solutions) ให้กับลูกค้าเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมยศ ปัญญามาก และคณะ (2559) ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า การประเมินทบทวนผลงานที่ผ่านมาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหาทางออกให้ดียิ่งขึ้น เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนที่ยั่งยืน ดังนั้นหากวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น ต้องการทราบถึงข้อมูลปัญหาของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเพื่อนำมาต่อยอดในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจอย่างแท้จริง จะต้องมีการกำหนดแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยให้ผู้ประกอบการในวิสาหกิจชุมชนทุกคนได้ทราบและเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กังสดาล กนกหงส์ (2561) ที่ได้กล่าวว่า หน่วยงานต่างๆ ควรหนุนเสริมให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการบันทึกเพื่อจัดเก็บข้อมูลด้านการตลาดแบบง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ตัวอย่างเช่น รายชื่อตลาดหลักที่รับซื้อผลผลิตของกลุ่มคือแหล่งใด ผลผลิตพืชผักประเภทใดที่เป็นที่ต้องการ ราคาขายอยู่ที่เท่าไหร่ เป็นต้น และควร สนับสนุนให้มีการนำข้อมูลการตลาด ที่กลุ่มได้บันทึกมาใช้ในการวางแผนการตลาดอย่างมีส่วนร่วม

3) การเก็บเกี่ยวผลตอบแทนจากการลงทุน มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยปัจจัยส่วนหนึ่งอันเนื่องมาจาก

วิสาหกิจชุมชนมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทางธุรกิจด้านการตลาดเพื่อประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนโดยพิจารณาจากเครื่องมือในการวิเคราะห์ทางการตลาดที่เหมาะสมที่ได้จากการระดมสมองของบุคลากรภายในวิสาหกิจชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพรรณ เจนสันติกุล (2562) ที่กล่าวว่า การทำงานร่วมกันจะช่วยให้เกิดการสร้างช่องทางการตลาดเพื่อการจำหน่ายสินค้าและบริการร่วมกัน และการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่มีคุณภาพ เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์คุณภาพรูปแบบและมาตรฐานที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไปกับการจัดการตลาดที่มีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ยุทธจักร พรมช่วย (2555) ที่กล่าวว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนยังต้องพัฒนากลุ่มให้มีความเข้มแข็งยิ่งๆ ขึ้นโดยเฉพาะการบริหารจัดการในด้านการตลาด ให้มีเอกภาพในการดำเนินงาน จึงจะมีศักยภาพในการแข็งขันทางการตลาดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศต่อไปได้อย่างยั่งยืน

4) การรับรู้โอกาส มีผลต่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยปัจจัยส่วนหนึ่งอันเนื่องมาจากวิสาหกิจชุมชนมีการประเมินสภาพแวดล้อมในด้านเศรษฐกิจของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ พันธุวงศ์ และคณะ (2559) ที่กล่าวว่า ความเข้มแข็งภายในของวิสาหกิจชุมชน มีผลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อวิสาหกิจชุมชน ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่า การวางแผนธุรกิจที่ของวิสาหกิจชุมชนที่มีประสิทธิภาพควรมีการจัดเตรียมแผนบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Falkner *et al*. (2015) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินและบริหารความเสี่ยงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถการดำรงอยู่ของธุรกิจ และการกำหนดความเสี่ยงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของความเสี่ยง ได้แก่ ความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงราคาวัตถุดิบ ความเสี่ยงเทคโนโลยี และ E - business ความเสี่ยงห่วงโซ่อุปทาน ความเสี่ยงเกี่ยวกับพนักงานและการบริหาร และความเสี่ยงเกี่ยวกับการเติบโตของธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. ปัจจัยด้านผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการในยุคความปกติใหม่ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - 19 ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนจำเป็นต้องตระหนักถึงแนวทางในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคความปกติใหม่ ดังนั้นการศึกษาและวิเคราะห์แหล่งข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ จะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่น สามารถกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด ผ่านการดำเนินกิจกรรมวิสาหกิจชุมชนอย่างสร้างสรรค์โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ ภายใต้กรอบงบประมาณที่เหมาะสม เพื่อนำมาสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

2. ปัจจัยด้านการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจ วิสาหกิจชุมชนจะประสบความสำเร็จทางธุรกิจในยุคความปกติใหม่ได้จะต้องมีความเข้าใจถึงจุดเด่นและข้อจำกัดของชุมชนตนเอง เพื่อประเมินว่า ทรัพยากรภายในชุมชนมีความโดดเด่นและสามารถสร้างความประทับใจให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นลูกค้า

เป้าหมายได้อย่างไร ซึ่งทำเลที่ตั้งของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยว เกาะลัดอีแท่นมีความได้เปรียบในด้านระยะทางและระบบสาธารณูปโภคที่เหมาะสม ซึ่งสามารถกระตุ้นให้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ใกล้กับตัวเมืองกรุงเทพมหานคร ที่มีความต้องการท่องเที่ยวในรูปแบบไปเช้าเย็นกลับ สามารถเข้ามาเที่ยวชมความสวยงามของธรรมชาติและวิถีชุมชนในด้านการเกษตรของวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเกาะลัดอีแท่นได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในแต่ละจังหวัดให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการสร้างสรรค์โปรแกรมการท่องเที่ยวภายใต้รูปแบบเมืองอัจฉริยะ (smart city) ที่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และทรัพยากรหลักของชุมชน โดยมีการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาดเพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวอย่างไร้พรมแดนที่สร้างความกลมกลืมระหว่างโลกในความจริง (physical world) กับโลกจำลองแบบดิจิทัล (digital world, simulated world) ที่ถ่ายทอดถึงสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยววิสาหกิจชุมชนในรูปแบบพหุจักรวาล หรือ Multiverse เพื่อให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกได้เกิดความสนใจและต้องการเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ภายใต้ทุนสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.) งบประมาณด้านวิจัยและนวัตกรรม ประเภท Fundamental Fund ประจำปีงบประมาณ 2565

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557). *คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (พิมพ์ครั้งที่ 2).* สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์

กรมส่งเสริมการเกษตร. (2565). *รายงานสรุปประเภทกิจการวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำแนกตามพื้นที่.* https://smce. doae.go.th/smce1/report/select_report_smce.php?report_id=17

กังสดาล กนกหงส์. (2561). แนวทางการพัฒนาและการจัดการเครือข่ายของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนพืชผักอินทรีย์ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต, 6*(2), 261 - 270.

นิภาพรรณ เจนสันติกุล (2562). การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันในประชาคมอาเซียน. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 10*(1), 95 - 120.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2527). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: เทคนิคและวิธีการ.* โอเดียนสโตร์

พรสิน สุภาวาลย์. (2555). *การวิเคราะห์การถดถอย.* โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

ไพบูลย์ พันธุวงศ์และคณะ. (2559). ความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน ตำบลสะลวง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่.*วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 11*(2), 189 - 202.

ภัทราพร จันตะนี. (2554). *การจัดการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของชุมชน: กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนเห็ดตับเต่า ตำบลสามเรือน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* [ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

มนัส ไพฑูลย์เจริญลาภ. (2553). *เอกสารประกอบการสอนวิชาสถิติและการวิจัย.* สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ยุทธจักร พรมช่วย. (2555). *การศึกษาความสำเร็จในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มทอผ้าไหมแพรวาบ้านโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์* [การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศูนย์วิจัยกรุงไทย. (2563). *ทิศทางเศรษฐกิจและธุรกิจในยุค. New Normal.* https://krungthai.com/Download/ economyresources/EconomyResourcesDownload_447New_Normal_29_05_63.pdf

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2564). *โควิด - 19 ระลอกใหม่ ป่วนการท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกและไทยในช่วงที่เหลือของปี 2564.* https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/Covid-Travel-z3255.aspx

สมยศ ปัญญามาก และคณะ (2559). วิสาหกิจชุมชนกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 1*(1), 73 - 88.

อัคม์เดชเดชา ปานท่าไข และ ชญาภัทร์ กี่อาริโย. (2561). ศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารในจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 30*(106), 150 - 158.

เอกวิทย์ นวเศรษฐ. (2564). *เอกสารประกอบการประชุมการใช้ศิลปะเพื่อยกระดับชุมชนสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานนิเวศวัฒนธรรมท้องถิ่น บริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีนตอนกลาง กรณีศึกษา ชุมชนเกาะลัดอีแท่น จังหวัดนครปฐม.* เทศบาลเมืองไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

Falkner, E.M. & Hiebl, M.R.W. (2015). Risk management in SMEs: A systematic review of available evidence. *The Journal of Risk Finance, 16*(2), 122 - 144.

Promsaka Na Sakolnakorn, T. (2011). Economicand social development by management using outsourcingand subcontracting strategy. *The International Journal of Environmental, Cultural, Economic & Social Sustainability, 7*(5), 273 - 286.